

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

BÀI 162 - Những sự sẽ xảy ra cho dân Y-sơ-ra-ên

khi Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ đã được cất về thiên đàng.

Phần thứ 1 - Lời tiên tri báo trước cho Đa-ni-ên sẽ được ứng nghiệm.

Ma-thi-ơ 24:15-22: Khi các người sẽ thấy sự gồm giếc tàn nát lập ra trong nơi thánh, mà đáng tiên tri Đa-ni-ên đã nói (ai đọc phải để ý), thì ai ở trong xứ Giu-đê hãy trốn lên núi; ai ở trên mái nhà, đừng xuống chuyên của cải trong nhà; và ai ở ngoài ruộng, đừng trở về lấy áo mình. Đang lúc đó, khốn khó thay cho đàn bà có mang, và đàn bà cho con bú! Hãy cầu nguyện cho các người khỏi trốn tránh nhằm lúc mùa đông hay là ngày Sa-bát; vì lúc ấy sẽ có hoạn nạn lớn, đến nỗi từ khi mới có trời đất cho đến bây giờ chưa từng có như vậy, mà sau này cũng không hề có nữa. Nếu những ngày ấy không giảm bớt, thì chẳng có một người nào được cứu; song vì có các người được chọn, thì những ngày ấy sẽ giảm bớt.

Đức Chúa Jê-sus đang tiếp tục trả lời câu hỏi của các môn đồ của Ngài về các dấu hiệu chỉ về ngày tận thế và Chúa Jê-sus không chỉ trả lời các môn đồ của Ngài về các dấu hiệu liên quan đến Hội-Thánh của Ngài cùng với những người tin Ngài, mà Chúa Jê-sus còn cho các môn đồ của Ngài được biết những sự sẽ xảy ra cho dân Y-sơ-ra-ên nữa, vì các môn đồ của Chúa Jê-sus đều là người Y-sơ-ra-ên. Trong các bài trước, chúng ta đã được nghe Lời Chúa phán về những sự sẽ xảy đến với Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ và những người thuộc về Ngài, tiếp theo những sự đó, Chúa Jê-sus phán về những sự sẽ xảy đến cho dân Y-sơ-ra-ên và thành Giê-ru-sa-lem, sau khi Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ được đón về thiên đàng.

Những sự sẽ xảy đến trong nơi thánh như Lời Chúa Jê-sus đã phán đây, không phải là nơi thánh thuộc về đền thờ đang có trong thời gian Đức Chúa Jê-sus đang thi chức vụ trên đất này, nhưng là Ngài nói về đền thờ mà dân Y-sơ-ra-ên sẽ xây dựng sau khi Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ đã được đón về thiên đàng, là đền thờ mà Đức Giê-hô-va đã dùng tiên tri Ê-sai để nói trước về một kỳ, dân Y-sơ-ra-ên sẽ xây lại đền thờ cho Ngài tại thành Giê-ru-sa-lem.

Ê-sai 2:1-4: Lời mà Ê-sai, con trai A-mốt, đã thấy về Giu-đa và Giê-ru-sa-lem. Sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt, núi của nhà Đức Giê-hô-va sẽ được lập vững trên đỉnh các núi, cao hơn các đồi. Mọi nước sẽ đổ về đó, và nhiều dân tộc sẽ đến mà nói rằng: Hãy đến; chúng ta hãy lên núi Đức Giê-hô-va, nơi nhà Đức Chúa Trời của Gia-cốp: Ngài sẽ dạy chúng ta về đường lối Ngài, chúng ta sẽ đi trong các nẻo Ngài. Vì luật pháp sẽ ra từ Si-ôn, lời Đức Giê-hô-va sẽ ra từ Giê-ru-sa-lem. Ngài sẽ làm sự phán xét trong các nước, đoán định về nhiều dân. Bấy giờ họ sẽ lấy gươm rèn lưỡi cày, lấy giáo rèn lưỡi liềm. Nước này chẳng còn giá gươm lên nghịch cùng nước khác, người ta chẳng còn tập sự chiến tranh.

Chúng ta hãy xem Lời Chúa đã chép gì về công việc xây dựng đền thờ này, được thực hành trong thời gian bảy năm đại nạn mà qua sứ đồ Giăng, Đức Chúa Jê-sus Christ đã tỏ cho Hội-Thánh của Ngài biết sự chuẩn bị của dân Y-sơ-ra-ên về việc xây dựng đền thờ và chúng ta sẽ thấy rõ sự thương xót của Đức Giê-hô-va đối với dân Y-sơ-ra-ên, khi Ngài sẽ tỏ cho họ biết cái nền thật của đền thờ mà vua Sa-lô-môn đã xây dựng cho Ngài lần đầu tiên tại Giê-ru-sa-lem.

Khải huyền 11:1-2: Bấy giờ có người ban cho tôi một cây lau giống như cây gậy, và biểu tôi rằng: Hãy đứng dậy đo đền thờ Đức Chúa Trời, bàn thờ, và những kẻ thờ lạy tại đó. Còn sân ngoài đền thờ thì hãy để nó ra ngoài, đừng đo làm chi; vì chỗ đó đã phó cho dân ngoại, họ sẽ giày đạp thành thánh đủ bốn mươi hai tháng.

Dân Y-sơ-ra-ên đã từng tin rằng, cái đền do người Palestine (Phi-li-tin) xây dựng mà người ta gọi là "Dome of the rock" đó là nằm trên cái nền cũ của đền thờ mà vua Sa-lô-môn đã xây dựng cho Danh Đức Giê-hô-va, vì thế cho nên dân Y-sơ-ra-ên đã tìm đủ mọi cách để đánh chiếm lại vùng đất phía Nam của dấu tích đền thờ so với bức tường thành mà họ đã chiếm được sau nhiều cuộc giao tranh với người Ả-rập, nhưng qua sứ đồ Giăng mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã tỏ cho dân Y-sơ-ra-ên biết cái nền thật của đền thờ của Đức Giê-hô-va. Dầu vậy, dân Y-sơ-ra-ên đã không tin đến sự mách bảo này cho đến khoảng gần hai ngàn năm sau, kể từ khi sứ đồ Giăng viết sách Khải huyền, tức là vào tháng 6 năm 1967, sau khi quân đội Y-sơ-ra-ên đã đánh bại quân Ả-rập, chiếm được lại phần đất phía Đông của đền thờ Giê-ru-sa-lem, bấy giờ họ mới bắt đầu đào bới và tìm kiếm được các bằng chứng thật về cái nền cũ của đền thờ mà vua Sa-lô-môn đã xây dựng theo mạng lệnh của Đức Giê-hô-va, được tỏ ra cho vua Đa-vít, cha của vua Sa-lô-môn.

Như vậy, cái đền của dân Phi-li-tin, tức là thuộc về dân ngoại đó nằm cách viên đá chỉ dấu của cái nền thật của đền Đức Giê-hô-va là 150 feet, tức là khoảng 46 mét về phía Nam.

Đức Chúa Jêsus Christ cũng đã cảnh báo trước về thời gian mà kẻ bội nghịch sẽ giày đạp thành thánh, tức là giày đạp thành có đền thờ mà dân Y-sơ-ra-ên sẽ xây dựng xong tại Giê-ru-sa-lem trong thời kỳ khó khăn là một tuần năm mà dân Y-sơ-ra-ên đã ký giao ước với nhiều người, như Kinh-Thánh đã chép.

Đa-ni-ên 9:20-27: Ta còn đang nói và cầu nguyện, xưng tội lỗi ta và tội lỗi dân Y-sơ-ra-ên ta và ta dâng lời nài xin trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời ta, vì núi thánh Đức Chúa Trời ta; vậy ta còn nói trong khi cầu nguyện, nầy, Gáp-ri-ên, người mà ta đã thấy trong sự hiện thấy lúc đầu tiên, được sai bay mau đến đặng ta độ lúc dâng lễ chiều hôm. Người dạy dỗ ta và nói cùng ta rằng: Hỡi Đa-ni-ên, bây giờ ta ra để ban sự khôn ngoan và thông sáng cho người. Lời phán dặn đã ra từ khi người bắt đầu nài xin; và ta đến để tỏ lời đó cho người, vì người đã được yêu quý lắm. Vậy hãy suy nghĩ sự đó và hãy hiểu biết sự hiện thấy. Có bảy mươi tuần lễ định trên dân người và thành thánh người, đặng ngăn sự phạm phép, trừ tội lỗi, làm sạch sự gian ác, và đem sự công bình đời đời vào, đặng đặt ấn tín nơi sự hiện thấy và lời tiên tri, và xúc dầu cho Đấng rất thánh. Người khá biết và hiểu rằng từ khi ra lệnh tu bổ và xây lại Giê-ru-sa-lem, cho đến Đấng chịu xúc dầu, tức là vua, thì được bảy tuần lễ và sáu mươi hai tuần lễ; thành đó sẽ được xây lại, có đường phố và hào, trong kỳ khó khăn. Sau sáu mươi hai tuần lễ đó, Đấng chịu xúc dầu sẽ bị trừ đi, và sẽ không có chi hết. Có dân của vua hầu đến sẽ hủy phá thành và nơi thánh; cuối cùng nó sẽ như bị nước lụt ngập, có sự tranh chiến cho đến cuối cùng; những sự hoang vu đã định. Người sẽ lập giao ước vững bền với nhiều người trong một tuần lễ, và đến giữa tuần ấy, người sẽ khiến của lễ và của lễ chay dứt đi. Kẻ hủy phá sẽ đến bởi cánh gươm ghiếc, và sẽ có sự giận dữ đổ trên nơi bị hoang vu, cho đến kỳ sau rốt, là kỳ đã định.

Câu 27 trên chép: **Người sẽ lập giao ước vững bền với nhiều người trong một tuần lễ, và đến giữa tuần ấy, người sẽ khiến của lễ và của lễ chay dứt đi. Kẻ hủy phá sẽ đến bởi cánh gươm ghiếc, và sẽ có sự giận dữ đổ trên nơi bị hoang vu, cho đến kỳ sau rốt, là kỳ đã định.**

Để có thể hiểu được ý nghĩa của những sự mách bảo này, chúng ta cần định nghĩa rõ về ý nghĩa của thời gian được chép trong Kinh-Thánh, đó số đo của thời gian mà Kinh-Thánh chép là **tuần, kỳ, các kỳ** và **nửa kỳ**. Theo cách tính của người Hê-bơ-rơ, mỗi tuần gồm có bảy ngày và mỗi tuần năm sẽ có bảy năm và như vậy, nếu nói bảy tuần năm thì sẽ có bốn mươi chín năm. Còn chữ **kỳ** được chép trong Kinh-Thánh đây, ví dụ như có chép trong Đa-ni-ên 7: 25: **Vua đó sẽ nói những lời phạm đến Đấng Rất Cao, làm hao mòn các thánh của Đấng Rất Cao, và định ý đổi những thời kỳ và luật pháp; các thánh sẽ bị phó trong tay người cho đến một kỳ, những kỳ, và nửa kỳ.**

Các chữ **kỳ** được chép trong câu 25 trên đây, đó là chữ **יָדָן** - **iddan**, số 5732 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **khoảng thời gian, năm.**

Một năm của dân Y-sơ-ra-ên, hay có thể nói là thời gian năm của lịch Kinh-Thánh được tính là 360 ngày, chứ không như lịch thế gian tính một năm có ba trăm sáu mươi lăm ngày (365 ngày).

Như vậy, **một kỳ** của dân Y-sơ-ra-ên được tính là một năm hay là 360 ngày (ba trăm sáu mươi ngày). Như vậy, nếu nói một tuần năm, tức là bảy năm liên tục, thì số ngày sẽ có là hai ngàn năm trăm hai mươi ngày (2520 ngày). Một nửa tuần năm sẽ là ba năm rưỡi, hay là **một ngàn hai trăm sáu mươi ngày** (1260 ngày).

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **những kỳ**, nguyên văn chép là **kỳ và các kỳ**, tức là **năm và năm thứ hai và từng năm kế tiếp.**

Giao ước mà dân Y-sơ-ra-ên đã ký với nhiều người (tức là với một đế quốc, một chính phủ duy nhất sau khi Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ đã được cất về thiên đàng vào thời kỳ sau rốt này) gồm có một tuần năm (tức là bảy năm hay là hai ngàn năm trăm hai mươi ngày).

Ba năm rưỡi đầu của tuần năm này, dân Y-sơ-ra-ên sẽ xây dựng đền thờ cho Danh Đức Giê-hô-va tại trên nền cũ của đền mà vua Sa-lô-môn đã xây dựng trong thời gian bảy năm, từ năm 966 B.C. đến năm 959 B.C. trên núi Mô-ri-a. Sau ba năm rưỡi xây dựng đó, khi đền thờ vừa được dân Y-sơ-ra-ên xây dựng xong và khi người ta bắt đầu dâng của tế lễ cho Đức Giê-hô-va, thì kẻ địch lại Đấng Christ sẽ nhảy vào nơi thánh của đền thờ và hấn tự xưng mình là Đức Chúa Trời và nó cấm người ta không được dâng của lễ thiêu cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời nữa, như Kinh-Thánh đã chép rằng: **đến giữa tuần ấy, người sẽ khiến của lễ và của lễ chay dứt đi.**

Sách Khải huyền đã chép Lời Chúa Jêsus phán với sứ đồ Giăng rằng: **họ sẽ giày đạp thành thánh đủ bốn mươi hai tháng**. Bốn mươi hai tháng tức là ba năm rưỡi, là nửa tuần năm, là nửa kỳ còn lại của giao ước bảy năm mà dân Y-sơ-ra-ên đã ký với nhiều người trước khi họ khởi xây dựng lại đền thờ cho Danh Đức Giê-hô-va tại thành Giê-ru-sa-lem.

Chúng ta hãy đến với Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh để nhận biết chức vụ tiên tri của Đa-ni-ên và giá trị của những lời tiên tri mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã tỏ ra cho Đa-ni-ên biết.

Theo như lịch sử của Y-sơ-ra-ên thì Đa-ni-ên là tiên tri đứng hàng thứ tư trong các tiên tri lớn của Y-sơ-ra-ên, mặc dù trong Giao-ước Cựu, Đa-ni-ên chưa hề có một lần nào nói mình là tiên tri của dân Y-sơ-ra-ên. Đa-ni-ên là người Giu-đa, ông được sanh ra tại Giê-ru-sa-lem vào khoảng năm 623 B.C., trong đời Giô-si-a cai trị. Đa-ni-ên là một trong những người Giu-đa bị bắt làm phu tù sang Ba-by-lôn đợt đầu tiên dưới quyền cai trị của vua Nê-bu-cát-nết-sa, tức là vào khoảng năm 606 B.C, năm thứ tư đời vua Giu-đa là Giê-hô-gia-kim cai trị.

Tên của Đa-ni-ên trong tiếng Hê-bơ-rơ, là chữ דַּנְיֵאל - Daniye'l, số 1841, có nghĩa là: **“Đức Chúa Trời là quan án của tôi”**.

Đa-ni-ên 1:1-21: Năm thứ ba về đời Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa, thì Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đến thành Giê-ru-sa-lem và vây lấy. Chúa phó Giê-hô-gia-kim vua Giu-đa, và một phần khí mạnh của nhà Đức Chúa Trời vào tay người. Nê-bu-cát-nết-sa đem khí mạnh ấy về đất Si-nê-a, vào nhà của thần mình, và để trong kho của thần mình. Vua truyền cho At-bê-na, là người làm đầu các hoạn quan mình, lấy trong con cái Y-sơ-ra-ên, trong dòng vua, và trong hàng quan sang, mà đem đến mấy kẻ trai trẻ không có tật nguyên, mặt mày xinh tốt, tập mọi sự khôn ngoan, biết cách trí, đủ sự thông hiểu khoa học, có thể đứng chầu trong cung vua, và dạy cho học thức và tiếng của người Canh-đê. Vua định mỗi ngày ban cho họ một phần đồ ngon vua ăn và rượu vua uống, hầu cho khi đã nuôi họ như vậy ba năm rồi, thì họ sẽ đứng chầu trước mặt vua. Trong bọn đó có Đa-ni-ên, Ha-na-nia, Mi-sa-ên và A-xa-ria là thuộc về con cái Giu-đa. Người làm đầu hoạn quan đặt tên cho họ: cho Đa-ni-ên tên Bê-nê-tơ-xát-sa; cho Ha-na-nia tên Sa-đơ-rắc; cho Mi-sa-ên tên Mê-sác; và cho A-xa-ria tên A-bết-Nê-gô. Vả, Đa-ni-ên quyết định trong lòng rằng không chịu ô uế bởi đồ ngon vua ăn và rượu vua uống, nên cầu xin người làm đầu hoạn quan để đừng bắt mình phải tự làm ô uế. Đức Chúa Trời khiến Đa-ni-ên được ơn và thương xót trước mặt người làm đầu hoạn quan. Người làm đầu hoạn quan bảo Đa-ni-ên rằng: Ta sợ vua, là chủ ta, đã chỉ định đồ ăn đồ uống của các người. Lễ nào vua sẽ thấy mặt mày các người tiều tụy hơn những kẻ trai trẻ khác đồng tuổi với các người, và các người nộp đầu ta cho vua sao? Đa-ni-ên bèn nói với Ham-mên-xa mà người làm đầu hoạn quan đã khiến coi sóc Đa-ni-ên, Ha-na-nia, Mi-sa-ên và A-xa-ria, rằng: Tôi xin ông hãy thử những kẻ tôi tớ ông trong mười ngày, cho chúng tôi chỉ ăn rau uống nước. Sau đó, sẽ nhìn nét mặt chúng tôi với nét mặt những kẻ trai trẻ ăn đồ ăn ngon của vua; rồi ông sẽ làm cho những kẻ tôi tớ ông theo như điều ông đã thấy. Ham-mên-xa nhậm lời họ xin, và thử họ trong mười ngày. Mười ngày ấy qua rồi, thấy mặt họ lại có vẻ xinh tươi đầy đặn hơn mọi kẻ trai trẻ khác đã ăn đồ ngon vua ăn. Vậy, Ham-mên-xa cất phần đồ ăn ngon và rượu của họ, và cho họ ăn rau. Vả, Đức Chúa Trời ban cho bốn người trai trẻ đó được thông biết tỏ sáng trong mọi thứ học thức và sự khôn ngoan. Đa-ni-ên cũng biết được mọi sự hiện thấy và chiêm bao. Đến kỳ vua định để đem họ đến, thì người làm đầu hoạn quan dắt họ đến trước mặt Nê-bu-cát-nết-sa. Vua nói chuyện cùng họ; và trong hết thấy bọn họ, không thấy ai bằng Đa-ni-ên, Ha-na-nia, Mi-sa-ên, và A-xa-ria; vậy họ được đứng chầu trước mặt vua. Vả, khi vua hỏi họ những câu hỏi về mọi sự khôn ngoan sáng suốt, thì thấy họ giỏi hơn gấp mười những đồng bóng và thuật sỹ trong cả nước mình. Vậy, Đa-ni-ên cứ ở đó cho đến năm đầu đời vua Si-ru.

Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho Đa-ni-ên ơn hiểu các điềm chiêm bao cùng khả năng thông giải các chiêm bao cùng những sự hiện thấy cho các vua của xứ Ba-by-lôn, vì trong thời kỳ đó, Ba-by-lôn là một đế quốc mạnh nhất và qua các vua của Ba-by-lôn mà lịch sử sẽ được ghi chép lại những sự mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ tỏ ra, trong sự mưu luận của Ngài để lưu lại cho loài người trong thế gian này cho tới kỳ cuối cùng.

Toàn bộ Kinh-Thánh đều làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ, là làm chứng về sự cứu chuộc của Đức Giê-hô-va dành cho loài người trên trái đất này, vì thế cho nên chúng ta không ngạc nhiên khi Chúa Jêsus

đã phán rằng: **Khi các người sẽ thấy sự gớm ghiếc tàn nát lập ra trong nơi thánh, mà đấng tiên tri Đa-ni-ên đã nói (ai đọc phải để ý),** (Ma-thi-ơ 24:15)

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 15 này như sau: ¹⁵ **When**^{G3752} **ye therefore**^{G3767} **shall see**^{G1492} **the abomination**^{G946} **of desolation**^{G2050}, **spoken**^{G4483} **of by Daniel**^{G1158} **the prophet**^{G4396}, **stand**^{G2476} **in the holy**^{G40} **place**^{G5117}, **(whoso**^{G3588} **readeth**^{G314}, **let him understand**^{G3539};) Có nghĩa là: *Vậy nên khi các người sẽ thấy sự ghê tởm bị tàn phá ra hoang tàn lập ra trong nơi thánh, mà tiên tri Đa-ni-ên đã nói, (ai đọc đến, thì phải hiểu cách thấu đáo).*

Khi Đức Chúa Jêsus phán về các lời mà tiên tri Đa-ni-ên đã nói về những sự sẽ xảy ra vào thời kỳ sau rốt này, là thời kỳ mà Hội-Thánh của Ngài đã được cất về thiên đàng rồi và những sự mà Ngài tỏ ra cho các môn đồ của Ngài đây là dành cho dân Y-sơ-ra-ên, chứ không phải cho Hội-Thánh của Ngài, vì Đức Chúa Jêsus đang trả lời các môn đồ của Ngài về những sự cuối cùng cho dân Y-sơ-ra-ên cũng như đối với thành Giê-ru-sa-lem.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tỏ cho vua Nê-bu-cát-nết-sa thấy một giấc chiêm bao nhưng người không thể nhớ được chiêm bao đó, cho đến khi vua Nê-bu-cát-nết-sa nhận biết Đa-ni-ên là người duy nhất có thể giúp vua nhớ được và hiểu được điềm chiêm bao này. Bấy giờ, tiên tri Đa-ni-ên đã nhờ được sự tỏ ra của Đức Giê-hô-va mà người có thể giải nghĩa cho vua Nê-bu-cát-nết-sa hiểu và những sự đó cũng được chép xuống trong sách Đa-ni-ên về những sự sẽ xảy ra trong tương lai và những sự đó đã và đang xảy ra trong thời kỳ chúng ta đang sống đây về sự phục hồi “đế quốc Rô-ma” như Kinh-Thánh đã chép.

Đa-ni-ên 2:1-49: Trong năm thứ hai đời vua Nê-bu-cát-nết-sa, vua thấy chiêm bao, thì trong lòng bối rối và mất giấc ngủ. Vậy vua truyền đòi các đồng bóng, thuật sĩ, thầy bói, và người Canh-đê để cất nghĩa chiêm bao cho vua. Họ bèn đến chầu trước mặt vua. Vua nói cùng họ rằng: Ta đã thấy một chiêm bao; và lòng ta bối rối, muốn biết chiêm bao đó. Những người Canh-đê nói cùng vua bằng tiếng A-ram rằng: Tâu vua, chúc vua sống đời đời! Xin thuật chiêm bao cho những kẻ tôi tớ vua, và chúng tôi sẽ giải nghĩa. Vua trả lời cho những người Canh-đê rằng: Sự ấy đã ra khỏi ta. Nếu các người không nói cho ta biết chiêm bao đó thế nào và lời giải nó làm sao, thì các người sẽ bị phân thân, nhà các người sẽ trở nên đồng phân. Nhưng nếu các người tỏ chiêm bao và lời giải nó cho ta, thì các người sẽ được lễ vật, phần thưởng, và vinh hiển lớn từ nơi ta. Các người hãy tỏ cho ta chiêm bao đó và lời giải nó thế nào. Họ lại tâu lần thứ hai rằng: Xin vua kể chiêm bao cho những kẻ tôi tớ vua, và chúng tôi sẽ cất nghĩa. Vua rằng: Ta biết chắc các người tìm cách để hoãn thì giờ, vì các người thấy sự ấy đã ra khỏi ta. Nhưng, nếu các người không tỏ cho ta biết chiêm bao, thì cũng chỉ có một luật cho các người; vì các người đã điều đình với nhau đem những lời giả dối bậy bạ nói cùng ta, cho đến ngày giờ sẽ thay đổi. Vậy, hãy nói chiêm bao cho ta, và ta sẽ biết rằng các người có thể giải nghĩa được. Những người Canh-đê tâu lại cùng vua rằng: Chẳng có người nào trên đất này có thể tỏ ra việc của vua; vì chẳng có vua nào, chúa nào, người cai trị nào đem việc như thế hỏi đồng bóng, thuật sĩ, hay người Canh-đê nào. Vì sự vua đòi là hiếm có, và không ai có thể tỏ cho vua được, chỉ có các vì thần không ở với loài xác thịt. Vậy nên vua phát tức mình và giận dữ lắm, bèn truyền mạng lệnh giết chết hết những bác sỹ của Ba-by-lôn. Vậy mạng lệnh đó đã truyền ra; người ta hầu đem giết hết thầy những bác sỹ, lại tìm Đa-ni-ên cùng đồng bạn người để giết. Bấy giờ Đa-ni-ên lấy sự khôn ngoan trí thức mà nói với A-ri-ốc, quan thị vệ của vua, đã đi ra đặng giết những bác sỹ của Ba-by-lôn. Người cất tiếng nói cùng A-ri-ốc, quan thị vệ của vua, rằng: Sao lại có mạng lệnh nghiêm cấp dường ấy ra từ vua? A-ri-ốc bèn kể chuyện cho Đa-ni-ên rõ. Tức thì Đa-ni-ên vào, xin vua cho mình một hạn nữa, hầu có thể giải nghĩa điềm chiêm bao đó cho vua. Đoạn, Đa-ni-ên trở về nhà, và tỏ sự ấy cho các bạn mình là Ha-na-nia, Mi-sa-ên và A-xa-ria. Người xin họ cầu Đức Chúa Trời ở trên trời đủ lòng thương xót họ về sự kín nhiệm này, hầu cho Đa-ni-ên và đồng bạn mình khỏi phải chết với những bác sỹ khác của Ba-by-lôn. Vậy sự kín nhiệm được tỏ ra cho Đa-ni-ên trong sự hiện thấy ban đêm; Đa-ni-ên bèn ngợi khen Chúa trên trời. Đoạn Đa-ni-ên cất tiếng nói rằng: Ngợi khen danh Đức Chúa Trời đời đời vô cùng! vì sự khôn ngoan và quyền năng đều thuộc về Ngài. Chính Ngài thay đổi thì giờ và mùa, bỏ và lập các vua; ban sự khôn ngoan cho kẻ khôn ngoan, và sự thông biết cho kẻ tỏ sáng. Chính Ngài tỏ ra những sự sâu xa kín nhiệm; Ngài biết những sự ở trong tối tăm và sự sáng ở với Ngài. Hỡi Đức Chúa Trời của tổ phụ tôi! Tôi cảm ơn và ngợi khen Ngài, vì Ngài đã ban cho tôi sự khôn ngoan và quyền phép, và bây giờ Ngài đã khiến tôi biết điều chúng tôi cầu hỏi Ngài, mà tỏ cho chúng tôi biết việc của vua. Vậy nên

Đa-ni-ên đến nhà A-ri-ốc, là người vua đã truyền cho diệt những bác sỹ của Ba-by-lôn; và nói cùng người như vậy: Đừng diệt những bác sỹ của Ba-by-lôn; nhưng hãy đưa tôi vào trước mặt vua, thì tôi sẽ giải nghĩa điềm chiêm bao cho vua. Bấy giờ A-ri-ốc vội vàng dẫn Đa-ni-ên đến trước mặt vua, và tâu cùng vua như vậy: Tôi đã tìm thấy một người trong những con cái Giu-đa bị bắt làm phu tù, người ấy sẽ cho vua biết sự giải nghĩa đó. Vua cất tiếng nói cùng Đa-ni-ên, mà người ta vẫn gọi là Bê-nê-sô-rát-sa, rằng: Quả thật rằng người có thể tỏ cho ta biết điềm chiêm bao ta đã thấy, và lời giải nó chẳng? Đa-ni-ên ở trước mặt vua trả lời rằng: Sự kín nhiệm mà vua đã đòi, thì những bác sỹ, thuật sỹ, đồng bóng, thầy bói đều không có thể tỏ cho vua được. Nhưng có một Đức Chúa Trời ở trên trời tỏ ra những điều kín nhiệm; và đã cho vua Nê-bu-cát-nết-sa biết điều sẽ tới trong những ngày sau rốt. Vậy, chiêm bao của vua và các sự hiện thấy của đầu vua đã thấy trên giường mình là như vậy: Hỡi vua, khi vua nằm trên giường, có những tư tưởng về sự xảy đến sau này, thì Đấng hay tỏ sự kín nhiệm đã cho vua biết sự sẽ xảy đến. Về phần tôi, sự kín nhiệm đó đã tỏ ra cho tôi, không phải vì tôi có sự khôn ngoan gì hơn người nào sống; nhưng để được giải nghĩa cho vua hiểu, và cho vua biết những ý tưởng trong lòng mình. Hỡi vua, vua nhìn xem, và này, có một pho tượng lớn. Pho tượng đó to lớn và rực rỡ lạ thường; đứng trước mặt vua, và hình dạng dữ tợn. Đầu pho tượng nẩy bằng vàng ròng; ngực và cánh tay bằng bạc; bụng và vế bằng đồng; ống chân bằng sắt; và bàn chân thì một phần bằng sắt một phần bằng đất sét. Vua nhìn pho tượng cho đến khi có một hòn đá chẳng phải bởi tay đục ra, đến đập vào bàn chân bằng sắt và đất sét của tượng, và làm cho tan nát. Bấy giờ sắt, đất sét, đồng, bạc, và vàng đều cùng nhau tan nát cả; trở nên như rơm rác bay trên sân đập lúa mùa hạ, phải gió đưa đi, chẳng tìm nơi nào cho chúng nó; nhưng hòn đá đập vào pho tượng thì hóa ra một hòn núi lớn và đầy khắp đất. Đó là điềm chiêm bao. Bấy giờ chúng tôi sẽ giải nghĩa ra trước mặt vua. Hỡi vua, vua là vua các vua, vì Chúa trên trời đã ban nước, quyền, sức mạnh, và sự vinh hiển cho vua. Ngài đã trao trong tay vua những con cái loài người, những thú đồng và chim trời, dầu chúng nó ở nơi nào, Ngài cũng đã làm cho vua được cai trị hết thủy; vậy vua là cái đầu bằng vàng. Nhưng sau vua, sẽ dấy lên một nước khác, kém nước của vua; rồi một nước thứ ba, tức là đồng, sẽ cai quản khắp đất. Lại có một nước thứ tư mạnh như sắt; vì sắt hay đập vỡ và bắt phục mọi vật, thì nước ấy cũng sẽ đập vỡ và nghiền nát như là sắt vậy. Còn như vua đã thấy bàn chân và ngón chân nửa bằng đất sét nửa bằng sắt, ấy là một nước sẽ phải phân chia ra; nhưng trong nước đó sẽ có sức mạnh của sắt, theo như vua đã thấy sắt lộn với đất sét. Những ngón chân nửa sắt nửa đất sét, nước đó cũng nửa mạnh nửa giòn. Vua đã thấy sắt lộn với đất sét, ấy là chúng nó lộn nhau bởi giống loài người; song không đánh cùng nhau, cũng như sắt không ăn với đất sét. Trong đời các vua này, Chúa trên trời sẽ dựng nên một nước không bao giờ bị hủy diệt, quyền nước ấy không bao giờ để cho một dân tộc khác; song nó sẽ đánh tan và hủy diệt hết các nước trước kia, mà mình thì đứng đời đời; Theo như vua đã xem thấy hòn đá đục ra từ núi, chẳng phải bởi tay, đã đập vỡ sắt, đồng, đất sét, bạc, và vàng. Đức Chúa Trời lớn đã cho vua biết sự sau này sẽ đến. Điềm chiêm bao này là thật, và lời giải nó là chắc chắn. Bấy giờ vua Nê-bu-cát-nết-sa sấp mặt xuống, lạy Đa-ni-ên, và truyền dâng lễ vật cùng đồ thơm cho người. Đoạn, vua cất tiếng nói cùng Đa-ni-ên rằng: Quả thật, Đức Chúa Trời các người là Đức Chúa Trời của các thần, và là Chúa của các vua; chính Ngài là Đấng tỏ ra những sự kín nhiệm, vì người đã có thể tỏ ra sự kín nhiệm này. Vua bèn tôn Đa-ni-ên lên sang trọng và ban cho người nhiều lễ vật trọng. Vua lập người cai trị cả tỉnh Ba-by-lôn, và làm đầu các quan cai những bác sỹ của Ba-by-lôn. Đa-ni-ên cầu xin vua, thì vua lập Sa-đơ-rắc, Mê-sác và A-bết-Nê-gô cùng cai trị tỉnh Ba-by-lôn, còn Đa-ni-ên thì chầu nơi cửa vua.

Nê-bu-cát-nết-sa trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là: "*Nê-bô sẽ bảo vệ được ngôi vị của vua*"

Ba-by-lôn trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là: *Sự lộn xộn*, nhưng trong của tiếng Hy-lạp (Greek) thì có nghĩa là: *Cái cổng của Đức Chúa Trời*.

Nê-bu-cát-nết-sa là bóng về một tổ chức mà người ta thần tượng nó, nghĩa là nhiều người, nhiều nước hợp lại làm một mà trong chiêm bao mà Đức Giê-hô-va tỏ cho vua Nê-bu-cát-nết-sa thấy và được tiên tri Đa-ni-ên kể lại và giải nghĩa đó là nói trước về một đế quốc mà Rô-ma là bóng. Cái đầu bằng vàng của pho tượng là bóng về sự kiêu ngạo về ý tưởng của tổ chức này, mà sau này là khối NATO bắt đầu với sáu nước rồi phát triển thành mười lăm nước hiệp lại. Cấu tạo của tổ chức này bao gồm: **Đầu pho tượng nẩy bằng vàng ròng; ngực và cánh tay bằng bạc; bụng và vế bằng đồng; ống chân bằng sắt; và bàn chân thì một phần bằng sắt một phần bằng đất sét.** Tức là trong số các nước hiệp lại trong tổ chức này có các thành phần khác nhau tùy theo sức mạnh về tiền bạc, về quân sự, sự giàu có, tính đặc thù của dân tộc hoặc chỉ là một quốc gia thuộc

về vùng đất của tổ chức này mà thôi.

“có một hòn đá chẳng phải bởi tay đục ra, đến đập vào bàn chân bằng sắt và đất sét của tượng, và làm cho tan nát.” Khi kỳ đã định đến, Lời của Đức Chúa Trời đã định cho thần tượng này phải bị đổ xuống sẽ khiến chân của pho tượng này đổ xuống và nó sẽ kéo theo toàn bộ bức tượng này sụp đổ hoàn toàn và đó là những gì thế gian này bắt đầu nhìn thấy, vì Đức Chúa Trời đã dùng con người nói tiên tri trước về sự sụp đổ này và đến kỳ, lời tiên tri phải được ứng nghiệm.

Kể từ khi tiên tri Đa-ni-ên thi hành chức vụ và nhận khải tượng của Đức Giê-hô-va về thời kỳ sau rốt này cho tới năm 2016, tính theo lịch Kinh-Thánh là khoảng 2583 năm (360 ngày/năm).

“Đế quốc Rô-ma” này chính là tổ chức mà người ta gọi tắt là NATO (North Atlantic Treaty Organization) nghĩa là Tổ chức Hiệp ước Bắc Đại Tây Dương, được thành lập vào năm 1957, tức là sau thế chiến thế giới thứ II với sáu nước ban đầu thuộc phía Tây của Châu Âu, còn được gọi là Tây Âu và sáu nước này là nền tảng ban đầu của khối NATO, Liên Hiệp Châu Âu ngày nay, gồm mười lăm nước thành viên, với mộng ước (bức tượng) của tổ chức này là thành một chính phủ lớn (cái đầu bằng vàng ròng) thống trị các nước khác trên trái đất này (ý nghĩa của danh **Nê-bu-cát-nết-sa**).

Lời Chúa từ câu 39 đến 44 đã chép về kết cục thảm hại của “đế quốc Rô-ma” này như sau: **Hỡi vua, vua là vua các vua, vì Chúa trên trời đã ban nước, quyền, sức mạnh, và sự vinh hiển cho vua. Ngài đã trao trong tay vua những con cái loài người, những thú đồng và chim trời, dầu chúng nó ở nơi nào, Ngài cũng đã làm cho vua được cai trị hết thủy; vậy vua là cái đầu bằng vàng. Nhưng sau vua, sẽ dấy lên một nước khác, kém nước của vua; rồi một nước thứ ba, tức là đồng, sẽ cai quản khắp đất. Lại có một nước thứ tư mạnh như sắt; vì sắt hay đập vỡ và bắt phục mọi vật, thì nước ấy cũng sẽ đập vỡ và nghiền nát như là sắt vậy. Còn như vua đã thấy bàn chân và ngón chân nửa bằng đất sét nửa bằng sắt, ấy là một nước sẽ phải phân chia ra; nhưng trong nước đó sẽ có sức mạnh của sắt, theo như vua đã thấy sắt lộn với đất sét. Những ngón chân nửa sắt nửa đất sét, nước đó cũng nửa mạnh nửa giòn. Vua đã thấy sắt lộn với đất sét, ấy là chúng nó lộn nhau bởi giống loài người; song không dính cùng nhau, cũng như sắt không ăn với đất sét. Trong đời các vua này, Chúa trên trời sẽ dựng nên một nước không bao giờ bị hủy diệt, quyền nước ấy không bao giờ để cho một dân tộc khác; song nó sẽ đánh tan và hủy diệt hết các nước trước kia, mà mình thì đứng đời đời;**

Bắt đầu từ ngày 23 tháng 6 của năm 2016, “đế quốc Rô-ma” này bắt đầu bước vào thời kỳ của sự tự hủy diệt và cũng bắt đầu từ thời kỳ này, Nước Đức Chúa Trời sẽ đến trên đất này theo cách riêng của Đức Chúa Trời, cho đến khi Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ được đón về thiên đàng.

Trong thời kỳ đế quốc Rô-ma thành lập cho tới khi nó bị hủy diệt là một thời gian dài của loài người xác thịt trên đất này, trong đó có dân Y-sơ-ra-ên, là dân đã bao nhiêu năm khao khát xây dựng lại đền thờ cho danh của Đức Giê-hô-va tại thành Giê-ru-sa-lem. Nhưng vì là một nước nhỏ, bị chiến tranh liên miên và phải đối diện với nhiều kẻ thù, nên dân Y-sơ-ra-ên phải trông đợi vào một thế lực đủ mạnh để khống chế các nước thù nghịch, hầu cho Y-sơ-ra-ên được tự do xây lại đền thờ cho Danh của Đức Giê-hô-va, vì chính phủ Y-sơ-ra-ên đã cho rằng, một khi họ đã xây lại được đền thờ cho Đức Giê-hô-va và khi Hòm Giao-ước của Đức Giê-hô-va được đưa vào trong nơi chí thánh của đền thờ, thì Nước Y-sơ-ra-ên sẽ được Đức Giê-hô-va phục hưng, như thời kỳ của vua Sa-lô-môn vậy!

Đa-ni-ên 7:1-28: Năm đầu đời vua Bê-n-xát-sa, nước Ba-by-lôn, Đa-ni-ên đang nằm trên giường, thì thấy chiêm bao, và những sự hiện thấy trong đầu mình. Người bèn viết chiêm bao đó ra, và thuật lại đại lược các sự ấy. Vậy, Đa-ni-ên nói rằng: Đang đêm, ta nhìn xem trong sự hiện thấy, và, nầy, có bốn hướng gió trên trời xô xát trên biển lớn. Đoạn, bốn con thú lớn từ biển lên; con nọ khác con kia. Con thứ nhất giống như sư tử, và có cánh chim ưng. Ta nhìn xem cho đến khi những cánh nó bị nhỏ, nó bị cất lên khỏi đất, đứng hai chân như người ta, và nó được ban cho lòng loài người. Nầy, một con thú thứ hai, in như con gấu; nó đứng nghiêng nửa mình, có ba cái xương sườn trong miệng, giữa những răng; và người ta bảo nó rằng: Hãy trở dậy, hãy cắn nuốt nhiều thịt. Sau đó, ta nhìn xem, nầy, có một con thú khác giống như con beo, ở trên lưng có bốn cánh như cánh chim. Con thú đó có bốn đầu, và được ban cho quyền cai trị. Sau ta lại nhìn xem trong sự hiện thấy ban đêm, nầy, một con thú thứ tư, dữ tợn, rất mạnh và có sức lăm. Con thú đó có những răng lớn bằng sắt; nó nuốt ăn và nghiền nát, dùng chân giày đạp vật gì còn lại, nó khác với các con thú đã đến trước, và có mười sừng. Ta suy xét những sừng

đó, và, này, có một cái sừng nhỏ khác ở giữa những sừng ấy mọc lên, và ba cái trong những sừng trước bị nhỏ đi trước mặt nó. Này, cái sừng đó có những mắt in như mắt người, và một cái miệng nói những lời xác xược. Ta nhìn xem cho đến chừng các ngôi đã đặt, và có Đấng Thượng Cổ ngồi ở trên. Áo Ngài trắng như tuyết, và tóc trên đầu Ngài như lông chiên sạch. Ngôi Ngài là những ngọn lửa, và các bánh xe là lửa hừng. Trước mặt Ngài, một sông lửa chảy ra và tràn lan; ngàn ngàn hầu hạ Ngài và muôn muôn đứng trước mặt Ngài. Sự xét đoán đã sẵn, và các sách mở ra. Bây giờ ta nhìn xem vì có tiếng của những lời xác xược mà sừng ấy nói ra. Vậy ta nhìn xem cho đến chừng con thú bị giết, xác nó bị hủy diệt và bị phó cho lửa để đốt. Còn những con thú khác cũng bị cất hết quyền, nhưng được làm dài đời sống mình một mùa và một kỳ. Ta lại nhìn xem trong những sự hiện thấy ban đêm, này, có một người giống như con người đến với những đám mây trên trời; người tới đến Đấng Thượng Cổ và bị dẫn đến trước mặt Ngài. Người được ban cho quyền thế, vinh hiển, và nước; hầu cho hết thảy các dân, các nước, các thứ tiếng đều hầu việc người. Quyền thế người là quyền thế đời đời chẳng qua đi, và nước người không bao giờ phải hủy phá. Còn như ta, Đa-ni-ên, thì tâm thần ta rầu rĩ trong mình ta, và những sự hiện thấy trong đầu ta làm cho ta bối rối. Ta bèn lại gần một người trong những người đứng đó, và hỏi người về lẽ thật của mọi sự này. Người bèn nói cùng ta và giải nghĩa những sự đó cho ta mà rằng: Bốn con thú lớn đó là bốn vua sẽ dấy lên trên đất. Nhưng các thánh của Đấng Rất Cao sẽ nhận lấy nước, và được nước làm của mình đời đời, cho đến đời đời vô cùng. Bây giờ ta muốn biết lẽ thật về con thú thứ tư, là con khác với hết thảy các con khác, rất dữ tợn, răng thì bằng sắt, móng thì bằng đồng, nó cắn nuốt, nghiền nát, và có gì còn lại thì giày đạp dưới chân. Ta cũng muốn biết lẽ thật về mười cái sừng ở trên đầu nó, và về cái sừng khác mọc lên, và trước mặt nó ba sừng kia đã bị rơi xuống, sừng này có những mắt và miệng nói những lời xác xược, và hình dạng nó mạnh bạo hơn những sừng khác. Ta nhìn xem, cái sừng đó tranh chiến cùng các thánh, và thắng trận, cho tới khi Đấng Thượng Cổ đã đến, sự xét đoán đã ban cho các thánh của Đấng Rất Cao và thì giờ đã đến, là khi các thánh được nước làm của mình. Vậy người nói cùng ta như vậy: Con thú thứ tư sẽ làm nước thứ tư trên đất, khác với hết thảy các nước, và nó sẽ nuốt cả đất, giày đạp và nghiền nát ra. Mười cái sừng là mười vua sẽ dấy lên từ nước đó; và có một vua dấy lên sau, khác với các vua trước, và người đánh đổ ba vua. Vua đó sẽ nói những lời phạm đến Đấng Rất Cao, làm hao mòn các thánh của Đấng Rất Cao, và định ý đổi những thời kỳ và luật pháp; các thánh sẽ bị phó trong tay người cho đến một kỳ, những kỳ, và nửa kỳ. Nhưng sự xét đoán sẽ đến, và người ta sẽ cất quyền thế khỏi nó, để diệt đi và làm cho hủy phá đi đến cuối cùng. Bây giờ nước, quyền thế, và sự tôn đại của muôn nước ở dưới cả trời, sẽ được ban cho dân các thánh của Đấng Rất Cao. Nước Ngài là nước đời đời, và hết thảy các quyền thế đều hầu việc và vâng lời Ngài. Vậy, lời ấy đến đây là hết. Còn như ta, Đa-ni-ên, các ý tưởng ta khiến ta bối rối lắm. Sắc ta biến cải, dầu vậy, ta vẫn ghi nhớ những sự đó trong lòng ta.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tỏ cho tiên tri Đa-ni-ên biết những sự cuối cùng sẽ xảy ra và Ngài cũng đã tỏ cho sứ đồ Giăng, một môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ được biết những sự đó, hầu cho nhờ hai chứng đó mà các thánh đồ của Đức Chúa Jêsus Christ gia thêm đức tin mình cho tới kỳ tận thế.

Câu 13-14 chép: **Ta lại nhìn xem trong những sự hiện thấy ban đêm, này, có một người giống như con người đến với những đám mây trên trời; người tới đến Đấng Thượng Cổ và bị dẫn đến trước mặt Ngài. Người được ban cho quyền thế, vinh hiển, và nước; hầu cho hết thảy các dân, các nước, các thứ tiếng đều hầu việc người. Quyền thế người là quyền thế đời đời chẳng qua đi, và nước người không bao giờ phải hủy phá.**

Đây là hình ảnh của kẻ địch lại Đấng Christ (Antichrist) chứ không phải là Đấng Christ, vì Lời Chúa có chép là **có một người giống như con người**, chứ không phải là con trai của loài người - **the Son of man**, là hình ảnh của Đức Chúa Jêsus Christ - Con một Đức Chúa Trời. Vì khả tượng này được tỏ ra cho Đa-ni-ên được chép theo thứ tự, thì câu chín (9) và câu mười (10) đã chép rõ về Đấng Christ đang ngồi ngự trên ngôi của Ngài để thi hành quyền mà Ngài đã được Đức Chúa Cha giao cho.

Đa-ni-ên 7:9-10: Ta nhìn xem cho đến chừng các ngôi đã đặt, và có Đấng Thượng Cổ ngồi ở trên. Áo Ngài trắng như tuyết, và tóc trên đầu Ngài như lông chiên sạch. Ngôi Ngài là những ngọn lửa, và các bánh xe là lửa hừng. Trước mặt Ngài, một sông lửa chảy ra và tràn lan; ngàn ngàn hầu hạ Ngài và muôn muôn đứng trước mặt Ngài. Sự xét đoán đã sẵn, và các sách mở ra.

Sự phán xét được thi hành cho thế gian này, nghĩa là cả thế gian này sẽ bị phó cho lửa, vì người ta đã từ chối Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời và không thờ phượng Ngài, là Đấng có từ trước muôn đời (**Đấng Thượng Cổ**). **Một sông lửa chảy ra và tràn lan** ở trước mặt Đức Chúa Jêsus Christ đó chính là sự phán xét của Đức Chúa Jêsus Christ dành cho những kẻ bị bỏ lại nơi thế gian này sau khi Hội-Thánh của Đấng Christ đã được đón về thiên đàng, còn **ngàn ngàn hầu hạ Ngài và muôn muôn đứng trước mặt Ngài** là các thánh đồ, tức là những người được cứu rỗi bởi huyết Chiên Con, được đón về thiên đàng với Đức Chúa Jêsus Christ và được thờ phượng Ngài đời đời nơi thiên đàng.

Đa-ni-ên 7:11-12: Bấy giờ ta nhìn xem vì có tiếng của những lời xác xược mà sừng ấy nói ra. Vậy ta nhìn xem cho đến chừng con thú bị giết, xác nó bị hủy diệt và bị phó cho lửa để đốt. Còn những con thú khác cũng bị cắt hết quyền, nhưng được làm dài đời sống mình một mùa và một kỳ.

Những kẻ cai trị trong các tổ chức thuộc về thế gian được coi là những con thú khác, vì những kẻ đó thờ lạy các thứ thần tượng hư không, sẽ bị tan rã vì sự khủng hoảng quyền lực toàn cầu. Đức Chúa Trời không cắt mạng sống của những kẻ đó đi, nhưng để chúng sống để phải chịu thảm họa bởi Sa-tan, là kẻ lừa dối thế gian này tra tấn, hành hại, hầu cho chúng phải nếm sự khốn nạn, là hậu quả của việc chúng đã từ chối tình yêu của Đức Chúa Trời, đó là sự ban Đức Chúa Jêsus Christ - Con một yêu dấu của Ngài để cứu rỗi loài người.

Một mùa tương đương với ba tháng, hay là chín mươi ngày trong một năm, còn một kỳ có nghĩa là một năm, với mười hai tháng, hay là ba trăm sáu mươi ngày.

Trong sự hiện thấy ban đêm này, tiên tri Đa-ni-ên đã thấy sự tỏ ra của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời báo trước về kẻ địch lại Đấng Christ.

Đa-ni-ên 7:19-26: Bấy giờ ta muốn biết lẽ thật về con thú thứ tư, là con khác với hết thủy các con khác, rất dữ tợn, răng thì bằng sắt, móng thì bằng đồng, nó cắn nuốt, nghiền nát, và có gì còn lại thì giày đạp dưới chân. Ta cũng muốn biết lẽ thật về mười cái sừng ở trên đầu nó, và về cái sừng khác mọc lên, và trước mặt nó ba sừng kia đã bị rơi xuống, sừng này có những mắt và miệng nói những lời xác xược, và hình dạng nó mạnh bạo hơn những sừng khác. Ta nhìn xem, cái sừng đó tranh chiến cùng các thánh, và thắng trận, cho tới khi Đấng Thượng Cổ đã đến, sự xét đoán đã ban cho các thánh của Đấng Rất Cao và thì giờ đã đến, là khi các thánh được nước làm của mình. Vậy người nói cùng ta như vậy: Con thú thứ tư sẽ làm nước thứ tư trên đất, khác với hết thủy các nước, và nó sẽ nuốt cả đất, giày đạp và nghiền nát ra. Mười cái sừng là mười vua sẽ dấy lên từ nước đó; và có một vua dấy lên sau, khác với các vua trước, và người đánh đổ ba vua. Vua đó sẽ nói những lời phạm đến Đấng Rất Cao, làm hao mòn các thánh của Đấng Rất Cao, và định ý đổi những thời kỳ và luật pháp; các thánh sẽ bị phó trong tay người cho đến một kỳ, những kỳ, và nửa kỳ. Nhưng sự xét đoán sẽ đến, và người ta sẽ cắt quyền thế khỏi nó, để diệt đi và làm cho hủy phá đi đến cuối cùng.

Con thú thứ tư này chính là kẻ địch lại Đấng Christ *từ giữa thế gian này mà ra*, mà Kinh-Thánh chép là **ở dưới biển lên** và mười cái sừng trên đầu nó là nói về sức mạnh của mười nước còn lại thuộc Châu Âu đã tôn thờ và hầu việc nó, như đã được chép trong sách Khải huyền mà Đức Chúa Jêsus Christ đã tỏ ra cho sứ đồ Giăng được biết.

Khải huyền 13:1-9: Đoạn, tôi thấy ở dưới biển lên một con thú có mười sừng bảy đầu, trên những sừng có mười cái mào triều thiên, và trên những đầu có danh hiệu sự phạm thượng. Con thú tôi thấy đó giống như con beo; chân nó như chân gấu, miệng như miệng sư tử, và con rồng đã lấy sức mạnh, ngôi, và quyền phép lớn mà cho nó. Một cái trong các cái đầu nó như bị thương đến chết; nhưng vết thương chết ấy được lành, và cả thế gian đều lấy làm lạ mà theo con thú đó. Người ta khởi thờ phượng con rồng, bởi nó đã lấy quyền phép cho con thú; và họ cũng thờ phượng chính con thú, mà rằng: Ai sánh được với con thú, ai giao chiến cùng nó được? Nó được ban cho cái miệng nói những lời kiêu ngạo phạm thượng; và nó lại được quyền làm việc trong bốn mươi hai tháng. Vậy, nó mở miệng ra nói những lời phạm đến Đức Chúa Trời, phạm đến danh Ngài, đền tạm Ngài cùng những kẻ ở trên trời. Nó lại được phép giao chiến cùng các thánh đồ và được thắng. Nó cũng được quyền trị mọi chi phái, mọi dân tộc, mọi tiếng và mọi nước. Hết thủy những dân sự trên đất đều thờ lạy nó, là những kẻ không có tên ghi trong sách sự sống của Chiên Con đã bị giết từ buổi sáng thế. Ai có tai, hãy nghe!

Sứ đồ Phao-lô đã được Đức Thánh-Linh mặc khải về điều này và qua thư gửi cho Hội-Thánh của Đức Chúa

Jêsus Christ tại thành phố Tê-sa-lô-ni-ca, ông đã viết:

2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:1-12: **Luận về sự đến của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, và về sự chúng ta hội hiệp cùng Ngài, thì, hỡi anh em, xin chớ vội bối rối và kinh hoảng hoặc bởi thần cảm giả mạo, hoặc bởi lời nói hay là bởi bức thơ nào tựa như chúng tôi đã gửi mà nói rằng ngày Chúa gần đến. Mặc ai dùng cách nào, cũng đừng để họ lừa dối mình. Vì phải có sự bỏ đạo đến trước, và có người tội ác, con của sự hư mất hiện ra, tức là kẻ dối địch, tôn mình lên trên mọi sự mà người ta xưng là Đức Chúa Trời hoặc người ta thờ lạy, rất đổi ngôi trong đền Đức Chúa Trời, chính mình tự xưng là Đức Chúa Trời. Anh em há không nhớ khi tôi còn ở với anh em, thì đã nói về những sự đó sao? Hiện nay anh em biết rõ điều làm ngăn trở nó, hầu cho nó chỉ hiện ra đúng kỳ nó thôi. Vì đã có sự mâu nhiệm của điều bội nghịch đang hành động rồi; song Đấng còn ngăn trở cần phải cất đi. Bấy giờ kẻ nghịch cùng luật pháp kia sẽ hiện ra, Đức Chúa Jêsus sẽ dùng hơi miệng Ngài mà hủy diệt nó, và trừ bỏ nó bởi sự chói sáng của sự Ngài đến. Kẻ đó sẽ lấy quyền của quỷ Sa-tan mà hiện đến, làm đủ mọi thứ phép lạ, dấu dị và việc kỳ dối giả; dùng mọi cách phỉnh dối không công bình mà cám dỗ những kẻ hư mất, vì chúng nó đã không nhận lãnh sự yêu thương của lễ thật để được cứu rỗi. Ấy vì thế mà Đức Chúa Trời cho chúng nó mắc phải sự lầm lạc, là sự khiến chúng nó tin điều dối giả, hầu cho hết thảy những người không tin lễ thật, song chuộng sự không công bình, điều bị phục dưới sự phán xét của Ngài.**

Câu số 7 & 8 chép: **Vì đã có sự mâu nhiệm của điều bội nghịch đang hành động rồi; song Đấng còn ngăn trở cần phải cất đi. Bấy giờ kẻ nghịch cùng luật pháp kia sẽ hiện ra, Đức Chúa Jêsus sẽ dùng hơi miệng Ngài mà hủy diệt nó, và trừ bỏ nó bởi sự chói sáng của sự Ngài đến.**

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 7 như sau: **For the mystery^{G3466} of iniquity^{G458} doth already^{G2235} work^{G1754}; only^{G3440} he who now^{G737} letteth^{G2722} will let^{G2722}, until^{G2193} he be taken^{G1096} out of the way^{G3319}.**

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **ngăn trở**, đó là chữ **κατέχω** - *katecho*, số 2722 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *kiềm chế, cầm giữ, nắm giữ, kiểm soát, trói buộc*;

Kẻ bội nghịch, tức là kẻ địch lại Đấng Christ đó là thuộc về Sa-tan, vì tự Sa-tan không dám xuất đầu lộ diện ra để nghịch lại Đức Chúa Jêsus Christ, nên nó đã sử dụng kẻ nghịch lại Đấng Christ này làm một công cụ để chống lại Đức Chúa Jêsus Christ và Đấng có thể ngăn trở sự hiện ra của kẻ bội nghịch đó chính là Đức Thánh-Linh, Đấng làm đầu Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ. Vì mọi mưu chước của Sa-tan cùng kẻ địch lại Đấng Christ đều nằm trong sự hiểu biết của Đức Thánh-Linh và chính Ngài là Đấng ngăn cản kế hoạch của nó, cho đến kỳ đã định Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ được cất về thiên đàng. Khi Đức Thánh-Linh cùng Hội-Thánh của Ngài không còn ở trên đất này nữa, thì bấy giờ kẻ bội nghịch đó mới được tự do hiện ra và nó sẽ chờ cho đến khi đền thờ của Đức Giê-hô-va được Y-sơ-ra-ên xây dựng xong, để nhảy vào đền thờ đó mà tự xưng mình là Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép.

Đa-ni-ên 7:7-8: **Sau ta lại nhìn xem trong sự hiện thấy ban đêm, nầy, một con thú thứ tư, dữ tợn, rất mạnh và có sức lẫm. Con thú đó có những răng lớn bằng sắt; nó nuốt ăn và nghiền nát, dùng chân giày đạp vật gì còn lại, nó khác với các con thú đã đến trước, và có mười sừng. Ta suy xét những sừng đó, và, nầy, có một cái sừng nhỏ khác ở giữa những sừng ấy mọc lên, và ba cái trong những sừng trước bị nhổ đi trước mặt nó. Nầy, cái sừng đó có những mắt in như mắt người, và một cái miệng nói những lời xác xược.**

Ma-thi-ơ 24:15-22: **Khi các người sẽ thấy sự gồm ghiếc tàn nát lập ra trong nơi thánh, mà đấng tiên tri Đa-ni-ên đã nói (ai đọc phải để ý), thì ai ở trong xứ Giu-đê hãy trốn lên núi; ai ở trên mái nhà, đừng xuống chuyên của cải trong nhà; và ai ở ngoài ruộng, đừng trở về lấy áo mình. Đang lúc đó, khốn khó thay cho đàn bà có mang, và đàn bà cho con bú! Hãy cầu nguyện cho các người khỏi trốn tránh nhằm lúc mùa đông hay là ngày Sa-bát; vì lúc ấy sẽ có hoạn nạn lớn, đến nỗi từ khi mới có trời đất cho đến bây giờ chưa từng có như vậy, mà sau nầy cũng không hề có nữa. Nếu những ngày ấy không giảm bớt, thì chẳng có một người nào được cứu; song vì cơ các người được chọn, thì những ngày ấy sẽ giảm bớt.**

Tại sao khi người ta thấy sự gồm ghiếc tàn nát lập ra trong nơi thánh, mà đấng tiên tri Đa-ni-ên đã nói, thì ai ở trong xứ Giu-đê hãy trốn lên núi; ai ở trên mái nhà, đừng xuống chuyên của cải trong nhà; và ai ở ngoài ruộng, đừng trở về lấy áo mình và lúc đó lại là sự khốn khó thay cho đàn bà có mang, và

đàn bà cho con bú?

Trở lại với thời gian trước khi người ta thấy sự góm ghiếc tàn nát lập ra trong nơi thánh, mà đáng tiên tri Đa-ni-ên đã nói, là thời kỳ dân Y-sơ-ra-ên, vì để được tự do xây lại đền thờ cho Danh Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mà họ sẽ phải lập một giao ước dường như là vững bền với nhiều người, nghĩa là với một tổ chức, một chính phủ, có quân đội rất hùng hãn, được lập ra dưới quyền thế của Sa-tan núp bóng kẻ nghịch lại Đấng Christ mà thống trị cả thế gian này (sau khi Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ đã được cất khỏi thế gian này), như đã được chép trong Thi-Thiên 12.

Thi-Thiên 12:1-8: Đức Giê-hô-va ôi! xin cứu chúng tôi, vì người nhân đức không còn nữa, và kẻ thành tín đã mất khỏi giữa con loài người. Chúng đều dùng lời dối trá mà nói lẫn nhau, lấy môi dua nịnh và hai lòng, mà trò chuyện nhau. Đức Giê-hô-va sẽ diệt hết thảy các môi dua nịnh, và lưỡi hay nói cách kiêu ngạo; Tức là kẻ nói rằng: Nhờ lưỡi mình chúng ta sẽ được thắng; Môi chúng ta thuộc về chúng ta: Ai là Chúa của chúng ta? Nhân vì người khốn cùng bị hà hiếp, và kẻ thiếu thốn rên siết, Đức Giê-hô-va phán: Bây giờ ta sẽ trỗi dậy, đặt người tại nơi yên ổn, là nơi người mong muốn. Các lời Đức Giê-hô-va là lời trong sạch, dường như bạc đã thét trong nồi dốt bằng gốm, luyện đến bảy lần. Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ gìn giữ các người khốn cùng, hằng bảo tồn họ cho khỏi dòng dõi này. Khi sự hèn mạt được đem cao lên giữa loài người, thì kẻ ác đi dạo quanh tứ phía.

Chữ sự hèn mạt được chép trong câu 8 trên là nói về Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ, vì thế gian đã coi những sự thuộc về thập tự giá và Tin-Lành quyền phép của Đức Chúa Trời mà các tội tổ của Đức Chúa Jêsus Christ rao giảng đó là đồ đại, diên đại, hèn mạt,

1 Cô-rinh-tô 1:19-31: Cũng có lời chép rằng: Ta sẽ hủy phá sự khôn ngoan của người khôn ngoan, Tiêu trừ sự thạo biết của người thạo biết. Người khôn ngoan ở đâu? Thầy thông giáo ở đâu? Người biện luận đời nay ở đâu? Có phải Đức Chúa Trời đã làm cho sự khôn ngoan của thế gian ra đồ đại không? Vì, tại thế gian cậy sự khôn ngoan mình, chẳng nhờ sự khôn ngoan Đức Chúa Trời mà nhận biết Đức Chúa Trời, nên Ngài đành lòng dùng sự giảng đồ đại của chúng ta mà cứu rỗi những người tin cậy. Vả, đương khi người Giu-đa đòi phép lạ, người Gờ-réc tìm sự khôn ngoan, thì Đấng Christ bị đóng đinh trên cây thập tự, là sự người Giu-đa lấy làm gương xấu, dân ngoại cho là đồ đại; song le, về những người được gọi, bất luận người Giu-đa hay người Gờ-réc, thì Đấng Christ là quyền phép của Đức Chúa Trời và sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời. Bởi vì sự đồ đại của Đức Chúa Trời là khôn sáng hơn người ta, và sự yếu đuối của Đức Chúa Trời là mạnh hơn người ta. Hỡi anh em, hãy suy xét rằng ở giữa anh em là kẻ đã được gọi, không có nhiều người khôn ngoan theo xác thịt, chẳng nhiều kẻ quyền thế, chẳng nhiều kẻ sang trọng. Nhưng Đức Chúa Trời đã chọn những sự đại ở thế gian để làm hổ thẹn những kẻ khôn; Đức Chúa Trời đã chọn những sự yếu ở thế gian để làm hổ thẹn những sự mạnh; Đức Chúa Trời đã chọn những sự hèn hạ và khinh bỉ ở thế gian, cùng những sự không có, hầu cho làm những sự có ra không có, để chẳng ai khoe mình trước mặt Đức Chúa Trời. Vả, ấy là nhờ Ngài mà anh em ở trong Đức Chúa Jêsus Christ, là Đấng mà Đức Chúa Trời đã làm nên sự khôn ngoan, sự công bình, sự nên thánh, và sự cứu chuộc cho chúng ta; hầu cho, như có lời chép rằng: Ai khoe mình, hãy khoe mình trong Chúa.

Phi-líp 3:21: Ngài sẽ biến hóa thân thể hèn mạt chúng ta ra giống như thân thể vinh hiển Ngài, y theo quyền phép Ngài có để phục muôn vật.

Khi Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ được cất khỏi thế gian này- được đem cao lên giữa loài người- thì bấy giờ thế gian chỉ còn những kẻ ác, là những người thích sống trong tội lỗi mà bị bỏ lại trên đất này và những người đó sẽ lang thang khắp nơi trên đất này trong sự hoảng loạn và sợ hãi.

Đa-ni-ên 9:27: Người sẽ lập giao ước vững bền với nhiều người trong một tuần lễ, và đến giữa tuần ấy, người sẽ khiến cửa lễ và cửa lễ chay dứt đi. Kẻ hủy phá sẽ đến bởi cánh góm ghiếc, và sẽ có sự giận dữ đổ trên nơi bị hoang vu, cho đến kỳ sau rốt, là kỳ đã định.

Câu 27 trên nói về thời gian sau khi đền thờ của Danh Đức Giê-hô-va được xây dựng lại sau ba năm rưỡi, tức nửa tuần năm, và khi dân Y-sơ-ra-ên bắt đầu dâng của lễ thiêu lên cho Đức Giê-hô-va theo luật định, nghĩa là khi Danh Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời được tôn cao tại nơi thánh đó thì kẻ địch lại Đấng Christ nổi giận mà nhảy vào trong đền thờ đó và nói những lời phạm thượng và cấm người ta không được dâng của tế lễ cho Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời nữa. Cuộc chiến tranh mới bắt đầu kể từ đây cho tới khi tận thế, như đã chép trong

sách Khải huyền mà sứ đồ Giăng đã chép.

Khải huyền 12:1-17: Đoạn, trên trời hiện ra một dấu lớn: một người đàn bà có mặt trời bao bọc, dưới chân có mặt trăng, và trên đầu có mào triều thiên bằng mười hai ngôi sao. Người có thai, và kêu la vì nhọc nhằn và đau đớn. Trên trời cũng hiện ra một dấu khác nữa: là một con rồng lớn sắc đỏ, có bảy đầu, mười sừng, và trên đầu có bảy mào triều thiên. Đuôi kéo một phần ba các ngôi sao trên trời, đem quăng xuống đất; con rồng ấy chực trước người đàn bà gần đẻ, hầu cho khi đẻ ra thì nuốt con người đi. Người sanh một con trai, con trai ấy sẽ dùng gậy sắt mà cai trị mọi dân tộc; đứa trẻ ấy được tiếp lên tới Đức Chúa Trời, và nơi ngôi Ngài. Còn người đàn bà, thì trốn vào đồng vắng, tại đó người đã có một nơi ở mà Đức Chúa Trời đã sửa soạn cho, để nuôi mình trong một ngàn hai trăm sáu mươi ngày. Bấy giờ có một cuộc chiến đấu trên trời: Mi-chen và các sứ người tranh chiến cùng con rồng, rồng cũng cùng các sứ mình tranh chiến lại; song chúng nó không thắng, và chẳng còn thấy nơi chúng nó ở trên trời nữa. Con rồng lớn đó bị quăng xuống, tức là con rắn xưa, gọi là ma quỷ và Sa-tan, dỗ dành cả thiên hạ; nó đã bị quăng xuống đất, các sứ nó cũng bị quăng xuống với nó. Tôi lại nghe trên trời có tiếng lớn rằng: Bấy giờ sự cứu rỗi, quyền năng, và nước Đức Chúa Trời chúng ta đã đến cùng quyền phép của Đấng Christ Ngài nữa; vì kẻ kiêu cao anh em chúng ta, kẻ ngày đêm kiêu cao chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời, nay đã bị quăng xuống rồi. Chúng đã thắng nó bởi huyết Chiên Con và bởi lời làm chứng của mình; chúng chẳng tiếc sự sống mình cho đến chết. Bởi vậy, hỡi các tầng trời và các đấng ở đó, hãy vui mừng đi! Khốn nạn cho đất và biển! vì ma quỷ biết thì giờ mình còn chẳng bao nhiêu, nên giận hoảng mà đến cùng các người. Khi rồng thấy mình bị quăng xuống đất, bèn đuổi theo người đàn bà đã sanh con trai. Nhưng người được ban cho một cặp cánh chim đại bàng, đứng bay về nơi đồng vắng là chỗ ẩn náu của mình; ở đó được nuôi một thì, các thì, và nửa thì, lánh xa mặt con rắn. Bấy giờ con rắn phun nước ở miệng mình ra như sóng theo sau người đàn bà, hầu cho kéo người xuống sông. Nhưng đất tiếp cứu người đàn bà, vì đất hả miệng nuốt sóng mà con rồng đã phun ra từ miệng nó. Con rồng giận người đàn bà bèn đi tranh chiến cùng con cái khác của người, là những kẻ vẫn giữ các điều răn của Đức Chúa Trời và lời chứng của Đức Chúa Jêsus.

Người đàn bà đây không phải là Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ, vì Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ đã được cất về thiên đàng, nhưng là chép về dân Y-sơ-ra-ên trong thuộc thể được gọi là giống cái, là dân thuộc về Giê-hô-va Đức Chúa Trời và trong thời kỳ này, họ đã nhận biết Đức Chúa Jêsus Christ chính là Đấng Christ và con trẻ được sanh ra trong cơn đau đớn này là bóng về Mười bốn vạn bốn ngàn người được đóng ấn từ trong các chi phái dân Y-sơ-ra-ên; tức là những người Y-sơ-ra-ên được cứu rỗi bởi Đức Chúa Trời.

Khải huyền 7:1-8: Sau việc ấy, tôi thấy bốn vị thiên sứ đứng ở bốn góc đất, cầm bốn hướng gió lại, hầu cho không gió nào thổi trên đất, trên biển hay là trên cây nào. Tôi lại thấy một vị thiên sứ khác, từ phía mặt trời mọc mà lên, cầm ấn của Đức Chúa Trời hằng sống. Người cả tiếng kêu bốn vị thiên sứ đã được quyền làm hại đất cùng biển, và bảo rằng: Chớ làm hại đất, biển và cây cối, cho đến chừng nào chúng ta đã đóng ấn trên trán những tôi tớ Đức Chúa Trời chúng ta. Tôi lại nghe số người được đóng ấn là: Mười bốn vạn bốn ngàn người được đóng ấn từ trong các chi phái dân Y-sơ-ra-ên; Trong chi phái Giu-đa, một vạn hai ngàn người được đóng ấn; Trong chi phái Ru-bên, một vạn hai ngàn; Trong chi phái Gát, một vạn hai ngàn; Trong chi phái A-se, một vạn hai ngàn; Trong chi phái Nép-ta-li, một vạn hai ngàn; Trong chi phái Ma-na-se, một vạn hai ngàn; Trong chi phái Si-mê-ôn, một vạn hai ngàn; Trong chi phái Lê-vi, một vạn hai ngàn; Trong chi phái Y-sa-ca, một vạn hai ngàn; Trong chi phái Sa-bu-lôn, một vạn hai ngàn; Trong chi phái Giô-sép, một vạn hai ngàn; Trong chi phái Bên-gia-min, một vạn hai ngàn đều được đóng ấn.

Chúng ta hãy chú ý vào Lời Chúa chép về thời gian của người đàn bà sau khi đẻ: Người sanh một con trai, con trai ấy sẽ dùng gậy sắt mà cai trị mọi dân tộc; đứa trẻ ấy được tiếp lên tới Đức Chúa Trời, và nơi ngôi Ngài. Còn người đàn bà, thì trốn vào đồng vắng, tại đó người đã có một nơi ở mà Đức Chúa Trời đã sửa soạn cho, để nuôi mình trong một ngàn hai trăm sáu mươi ngày.

Sự đau đớn đây là nói về sự cứu mang trong lòng những người Y-sơ-ra-ên kính sợ Đức Giê-hô-va luôn khao khát xây đền thờ cho Danh Đức Giê-hô-va và họ đã chịu rất nhiều nỗi đau đớn cho đến khi đền thờ đó được được hoàn thành và đứa con đó không chỉ nói về một công trình xây dựng cho Danh Đức Giê-hô-va mà là còn nói đến tấm lòng của những người đã biệt riêng mình ra thánh cho danh Đức Giê-hô-va, là những người đã

vâng giữ luật pháp của Đức Giê-hô-va và họ là những người đã được đóng ấn của Đức Chúa Trời và chắc chắn trong ngày khánh thành đền thờ cho Danh Đức Giê-hô-va được xây trên chính cái nền cũ của đền thờ mà vua Sa-lô-môn đã xây cho Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho tất cả mọi quyền lực của thế gian phải im lặng, bất động để sự khánh thành đền thờ được hoàn tất và trong ngày đó, các thiên sứ của Đức Giê-hô-va cũng sẽ hoàn thành việc đóng ấn trên những người được chọn cho Đức Chúa Trời.

Sau ngày lễ khánh thành đó, ma quỷ giận hoảng mà tấn công người đàn bà, nghĩa là sự ma quỷ trả thù dân Y-sơ-ra-ên và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã làm phép lạ để đưa những người được chọn cho Ngài đó thoát khỏi thành Giê-ru-sa-lem mà đến nơi đồng vắng Petra.

Khải huyền 12:6: Còn người đàn bà, thì trốn vào đồng vắng, tại đó người đã có một nơi ở mà Đức Chúa Trời đã sửa soạn cho, để nuôi mình trong một ngàn hai trăm sáu mươi ngày.

Thời gian ẩn náu này là **một ngàn hai trăm sáu mươi ngày**, tức là ba năm rưỡi, là một nửa tuần năm sau của giao ước mà Y-sơ-ra-ên đã ký với nhiều người như đã được chép ở phần trên. Chính thời gian này là sự khởi đầu một cuộc chiến tranh cực kỳ lớn cho tới khi tận thế.

Khải huyền 12:7-12: Bấy giờ có một cuộc chiến đấu trên trời: Mi-chen và các sứ người tranh chiến cùng con rồng, rồng cũng cùng các sứ mình tranh chiến lại; song chúng nó không thắng, và chẳng còn thấy nơi chúng nó ở trên trời nữa. Con rồng lớn đó bị quăng xuống, tức là con rắn xưa, gọi là ma quỷ và Sa-tan, đã dành cả thiên hạ; nó đã bị quăng xuống đất, các sứ nó cũng bị quăng xuống với nó. Tôi lại nghe trên trời có tiếng lớn rằng: Bấy giờ sự cứu rỗi, quyền năng, và nước Đức Chúa Trời chúng ta đã đến cùng quyền phép của Đấng Christ Ngài nữa; vì kẻ kiện cáo anh em chúng ta, kể ngày đêm kiện cáo chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời, nay đã bị quăng xuống rồi. Chúng đã thắng nó bởi huyết Chiên Con và bởi lời làm chứng của mình; chúng chẳng tiếc sự sống mình cho đến chết. Bởi vậy, hỡi các tầng trời và các đấng ở đó, hãy vui mừng đi! Khốn nạn cho đất và biển! vì ma quỷ biết thì giờ mình còn chẳng bao nhiêu, nên giận hoảng mà đến cùng các người.

Đức Chúa Jêsus đã cảnh báo dân Y-sơ-ra-ên về sự giận hoảng của Sa-tan khi chúng phát hiện kế hoạch của Đức Chúa Trời làm cho **mười bốn vạn bốn ngàn người được đóng ấn từ trong các chi phái dân Y-sơ-ra-ên** cũng như sự khánh thành đền thờ và sự dâng của tế lễ cho Danh của Đức Giê-hô-va và Danh Đức Giê-hô-va đã được tôn cao tại trong thành Giê-ru-sa-lem, mà nó không thể làm chi được, nên chúng tức giận mà trả thù dân Y-sơ-ra-ên và điều mà Chúa Jêsus đã cảnh cáo cho dân Y-sơ-ra-ên phải tỉnh thức về điều này, dù Ngài biết rằng, phải trải tới ngàn năm thứ ba thì sự này mới xảy ra, nhưng ai là người có tai hãy nghe và dạy lại cho con cháu dòng dõi mình mà tỉnh thức về những sự đã được phán dạy này và điều này cũng cho chúng ta biết rằng, sẽ có một kỳ, dân Y-sơ-ra-ên sẽ nhận biết Đức Chúa Jêsus là Đấng Christ, là Đấng Messiah mà họ đã trông mong.

Ma-thi-ơ 24:15-19: Khi các người sẽ thấy sự gớm ghiếc tàn nát lập ra trong nơi thánh, mà đấng tiên tri Đa-ni-ên đã nói (ai đọc phải để ý), thì ai ở trong xứ Giu-đê hãy trốn lên núi; ai ở trên mái nhà, đừng xuống chuyên của cải trong nhà; và ai ở ngoài ruộng, đừng trở về lấy áo mình. Đang lúc đó, khốn khó thay cho đàn bà có mang, và đàn bà cho con bú!

Chúa Jêsus cảnh cáo về sự chiến tranh này sẽ hoàn toàn khác với những sự khủng bố mà dân Y-sơ-ra-ên vẫn thường xuyên phải chịu đựng bởi các dân tộc thù nghịch chung quanh họ vẫn làm bấy lâu nay, như bắn tên lửa, bắn pháo vào các khu dân cư của dân Y-sơ-ra-ên và người ta vẫn thường chạy xuống hầm để ẩn núp tạm thời cho qua đợt khủng bố. Vì thế cho nên Chúa Jêsus đã nhắc họ: **Khi các người sẽ thấy sự gớm ghiếc tàn nát lập ra trong nơi thánh, mà đấng tiên tri Đa-ni-ên đã nói (ai đọc phải để ý)**, tức là người ta phải nhớ lại những sự mà Đức Chúa Jêsus đã phán dạy, để nhận biết sự chiến tranh cuối cùng đã bắt đầu và người ta chớ tìm cách cứu vớt bất cứ vật gì thuộc về tài sản của mình hay là với những người thân của mình, vì người ta không còn thời gian nào nữa ngoài việc giữ lấy mạng sống mình.

Một điều nữa chúng ta có thể thấy tình yêu thương của Đức Chúa Jêsus Christ dành cho dân Y-sơ-ra-ên đó là người ta phải nhận biết khi bắt đầu xây dựng đền thờ cho Danh Đức Giê-hô-va vào thời kỳ Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ đã được cất về thiên đàng, thì họ phải cẩn thận về sự sống mình, nhất là việc sanh nở, lập hôn nhân hay sự thương mại, vì chiến tranh sẽ xảy ra đúng như đã được báo trước. Nếu ai đó không tin các lời cảnh báo của Đức Chúa Jêsus Christ, thì khốn nạn thay cho những người đó, vì người ta không thể chạy thoát tới được nơi trú ẩn, khi chiến tranh sẽ xảy ra bất ngờ và liên tục cho tới khi tận thế.

Ma-thi-ơ 24:20-22: **Hãy cầu nguyện cho các người khỏi trốn tránh nhằm lúc mùa đông hay là ngày Sa-bát; vì lúc ấy sẽ có hoạn nạn lớn, đến nỗi từ khi mới có trời đất cho đến bây giờ chưa từng có như vậy, mà sau này cũng không hề có nữa. Nếu những ngày ấy không giảm bớt, thì chẳng có một người nào được cứu; song vì cố các người được chọn, thì những ngày ấy sẽ giảm bớt.**

Mùa đông là mùa mưa bão trên vùng đất của dân Y-sơ-ra-ên và như vậy, thời tiết khó khăn sẽ hạn chế sự di chuyển của người ta tới những nơi ẩn náu, và vì dân Y-sơ-ra-ên vẫn giữ luật của ngày sa-bát cách cứng nhắc, nên khi chiến tranh xảy đến, họ sẽ không dám rời khỏi nhà để tới nơi ẩn náu an toàn và như vậy, họ không thể tránh khỏi các tai họa do chiến tranh gây ra.

Qua Lời Đức Chúa Jê-sus phán, chúng ta có thể thấy được sự cứng lòng của dân Y-sơ-ra-ên trước Tin-Lành của Đức Chúa Jê-sus Christ và sự Hội-Thánh của Ngài đã cất về thiên đàng rồi, mà họ vẫn chưa tỉnh ra để sống theo Lễ thật, vì người ta vẫn giữ luật của ngày sa-bát cách cứng nhắc, dù Đức Giê-hô-va đã phán về một thời kỳ Ngài sẽ lập một giao ước mới, không như giao ước cũ mà Ngài đã lập với Y-sơ-ra-ên.

Xuất Ê-díp-tô ký 16:28-30: **Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Môi-se rằng: Các người chẳng chịu vâng giữ điều răn và luật pháp ta cho đến chừng nào? Hãy suy nghĩ rằng Đức Giê-hô-va đã cho các người ngày Sa-bát; vậy nên, đến ngày thứ sáu Ngài lại cho các người lương thực đủ hai ngày. Trong ngày thứ bảy, mỗi người phải ở yên chỗ mình, chớ ai ra khỏi nhà. Thế thì, ngày thứ bảy dân sự đều nghỉ ngơi.**

Giê-rê-mi 31:31-32: **Đức Giê-hô-va phán: Này, những ngày đến, bấy giờ ta sẽ lập một giao ước mới với nhà Y-sơ-ra-ên và với nhà Giu-đa. Giao ước này sẽ không theo giao ước mà ta đã kết với tổ phụ chúng nó trong ngày ta nắm tay dắt ra khỏi đất Ê-díp-tô, tức giao ước mà chúng nó đã phá đi, dầu rằng ta làm chồng chúng nó, Đức Giê-hô-va phán vậy.**

Chúa Jê-sus đã phán ra các Lời cảnh báo này và Lời của Ngài cũng là Lời yêu thương của Đức Chúa Cha đối với dân Y-sơ-ra-ên, khuyên họ phải cầu nguyện, xin Đức Chúa Trời cai trị mọi sự, vì Đức Giê-hô-va là Đấng Thành Tín, vẫn giữ sự thành tín mà Ngài đã lập với Áp-ra-ham, với Y-sác và với Gia-cốp là tổ phụ của dân Y-sơ-ra-ên.

Tạ ơn Đức Chúa Trời nhân từ đã báo trước những sự này cho dân Y-sơ-ra-ên và cho chúng ta biết rằng, Đức Chúa Trời sẽ làm mọi sự để gìn giữ sự sống của những người nào có lòng tìm kiếm Ngài và kính sợ Ngài, đó là Đức Chúa Trời đã dùng Đức Chúa Jê-sus để báo trước cho dân Y-sơ-ra-ên biết sự cuối cùng để họ lo cho sự sống của linh hồn mình.

Ma-thi-ơ 24:22: **Nếu những ngày ấy không giảm bớt, thì chẳng có một người nào được cứu; song vì cố các người được chọn, thì những ngày ấy sẽ giảm bớt.**